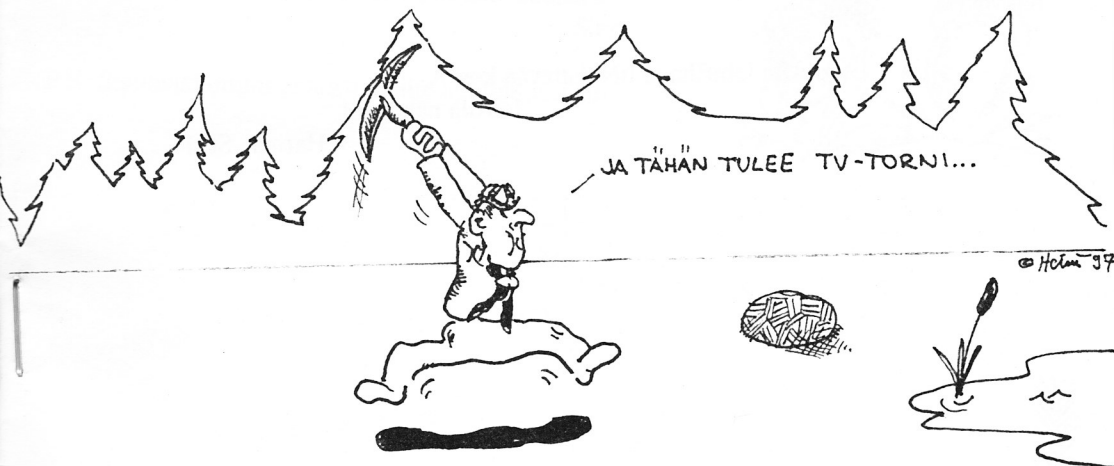
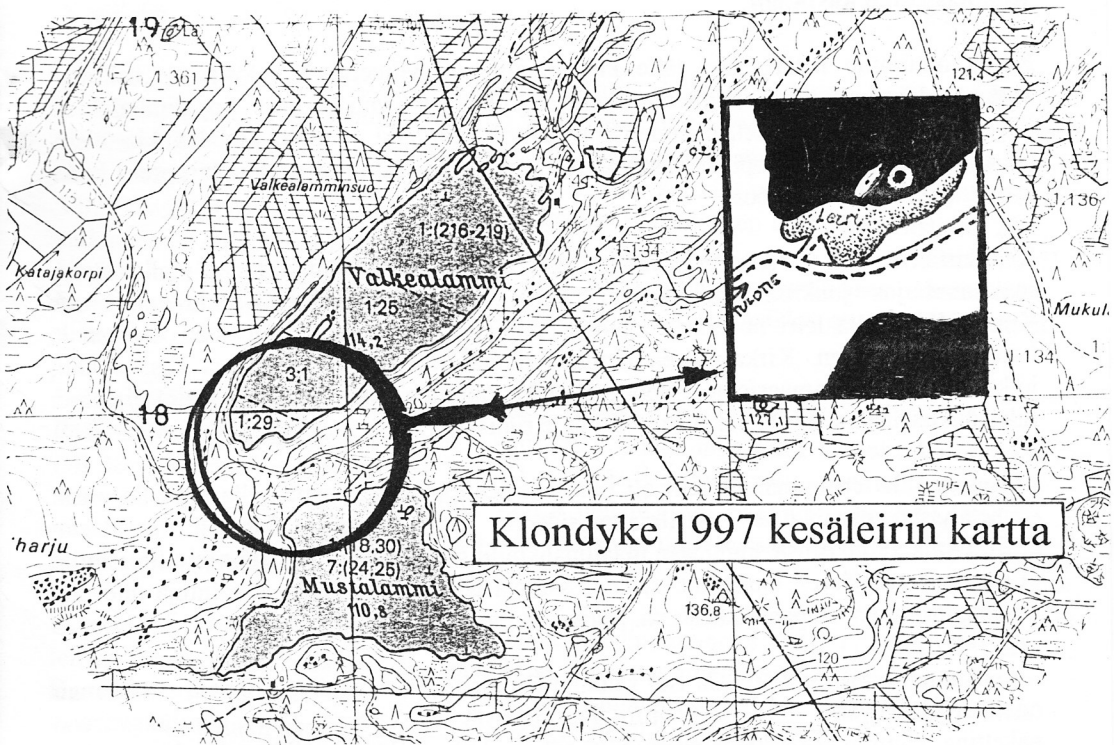
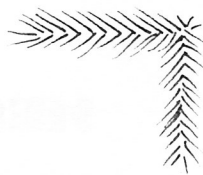

MESIKÄMMEN, Mankkaan Eräsusien lehti

Kuinkas sitten kävikään...

Kuten muumille ikään, kävi tälle kirjoittajalle, eli viimeisestä kolosta ei mahtunut karkuun. Jäin kiinni sanasta miestä ja ryhdyin kokoamaan vuoden toista lippukuntalehteä. Yleensä tähän alle kirjoitetaan komiasti pääkirjoittajan nimi, mutta nyt tehdäänkin toisin, eli annetaanpa lukijalle pieni pätkinä. Tämä on siis lähinnä päätön kirjoitus, jonka kirjoittajan lukija arvatkoon.

Kesäleiri siis on ja tulee, kuka kynnelle kykenee. Entisen Kytäjän kartanon mailta löytyy maisemaa jos jonkinmoista, lähinnä hiipii mieleen muistoja Karhunkierrokselta Kuusamosta, sillä leiri notkahtaa kahden lammen välikannakselle, upeiden kuusten ja honkien katveeseen. Kirkasvetisen lammen rannat rikkoo vain muutama kesähökkeli, jotka siintyvät takamaastoon piiloon, eli rikkumaton rauha uinahtelee tällä tietämin tulevalle leiripaikalla. Odottaen onnekkaita leiriläisiä.

Eräsusien ihka ensimmäinen leiri oli lumisella Kattilajärvellä, samaisella paikalla mistä viimetalvisen partiolaisten maailmanpresidentin kuvat kertoivat Suomen vierailusta. Ottivat kaiketi onkeensa, kuultuaan maailmankuuluista Eräsusien retkistä samoille saloille ja soille. Kattilajärven muistavat tapaavat samoja hongan huminoita ja sointuja tulevana kesänä, joskin kauempaa keskustasta. Maisemat painuvat varmasti mieleen.

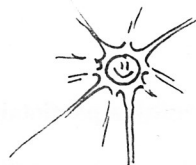
Lippukunnalla on siis telttä. Ja iso! Mahtuu temmeltämään pienikin poppoo, sillä kauan odotettu ja kaivattu sääsuoja ostettiin Partioaitasta uutukaisena, lähes uunilämpöisenä pakettina kaminoineen kaikkineen. Siis pätevä laite kaikkiin säihin, eli ei enää käy selitykset retkikohteista. Puuttuu vain kourallinen partiolaisia koekäyttämään. Olisiko näkynyt?

LeppoHia lainEIta ja liNplattavaa kesäÄ,

leirillä nähdään!

t. Harmaa Susi

Kesäleiri

Aurinko vihdoinkin näyttää parhaimman puolensa. Voikukat kukkivat ja kimalaisetkin ovat heränneet horroksestaan. Takana on myös vilkas partiokevät, pian suuntaamme kohti kesälaitumia. Kesäleirimme Klondyken raamit alkavat olla myös selvät. Leiri pidetään tänä kesänä Järvihaikkojen, Suvelan samoojien sekä Karhun vartijoiden kanssa yhdessä Vihtijärvellä, tarkemmin sanoen Valkealammella. Vartiolasiten leiri alkaa tiistaina 22.7. sudenpennut tulevat leirille torstaina 24.7. Mukaan odotamme jopa 150 leiriläistä. Leiri loppuu kaikille yht'aikaa 27.7. Olemme järjestäneet linja-autokyydityksen edestakaisin. Valitettavasti vanhemmille ei ole vierailupäivää, koska leiripaikka on keskellä metsää piene tien päässä, eikä sinne mahdu autoja.

Leirin johtajana toimii Kari Lampinen Jähasta, aikuinen, kokenut partiolainen. Pääkokkina huseeraa allekirjoittanut. Jokaisesta lippukunnasta tulee lisäksi aikuisjohtajia (yli 30 v) apunaan nuoret johtajat. Leirillä on myös 'kenttäsairaala', josta vastaa Jorvista päivystyksestä esk Timo Neulasalmi. Leirin ohjelma on rakennettu huolella, tarjolla monenlaista äärestä laitaa. Puitteetkin ovat mahtavat, upea luonto ympärillä, sivistys silti tunnin ajomatkan päässä.

Leirille ilmoittautumisethan tapahtuu maksamalla lippukunnan tilille (150mk /300 mk) leirimaksunsa toukokuun loppuun mennessä. Ilmoittautuneille tulee leirikirje 2 kotiin. Kannattaa olla ajoissa, sillä leirin max osallistujamäärä on 150 ja viimeksimmäksi maksaneista aletaan karsia. Lisää leiristä voi kysellä Sintiltä (502 3837).

Aurinkoista leiriä, innolla odottaen
Sintti

P.S. Sammakkomies ennusti meille huippuleirisään.

Sudenpentujen partiotaitokisa 27.4.97

Sudenpentujen partiotaitoja testattiin jo toiseen kertaan lyhyen ajan kuluessa. Lippukunnan kevätretkellä mukana olleet sudenpennuthan olivat jo kiertäneet ansiokkaasti Nuuksion maastoon tehdyn kilpailun. Nyt kilpailtiin lähempänä kotia, eli Mankkaan Turvesuolla.

Kilpailu tapahtui koleana kevät sunnuntaina ja lähtöpaikalle ilmestyi sovittuna aikana viisi kilpailujoukkuetta. Sopivasti yhdistelemällä kahdesta pienestä Nalle- ja Oravalauman tyttöjoukkueesta muodostettiin yksi vähän isompi ja näin kilpailuun lähti siis 4 joukkuetta: tyttöjen. Norpat ja Ketut sekä poikien Karhulauman Möröt ja Nessut.

Kilpailu tapahtui karttaa ja kompassia käyttäen eikä rastien löytymisessä ollut kellään suurempia vaikeuksia. Jonkun verran ällistystä aiheutti Turvesuolle kartan valmistuksen jälkeen ilmestynyt salaperäinen aidattu alue. Sen syy selvisi myöhemmin.

Ensimmäisellä rastilla oli tehtävänä käyttää solmuja käytännön ongelman ratkaisemiseksi. Painava hirrenpätkä piti köysillä vetäen siirtää noin 5 metriä. Se onnistui hienosti kaikilta. Nopeimmin toimi kahden hengen Nessujoukkue. He sitoivat hirteen vain yhden köyden ja miehissä kiskaisivat sen rivakasti vaaditun matkan.

Kakkosrastilla piti kahta mitta-astiaa, 2 litran ja 3 litran, käyttäen mitata ämpäriin 1 litra vettä läheisestä purosta. Tässä tehtävässä Ketut päihittivät muut ylivoimaisesti. Heidän tuloksessaan oli alle 1 dl virhe joka antoi tehtävästä täydet pisteet. Muille näytti 1 litra olevan varsin hämärä käsite vaikka moni lienee joskus kotona nähneen litran maitotölkin. Mittoja hyväksi käyttäen olisi nokkela sopivasti vähennyslaskulla saanut ehkä tarkankin tuloksen.

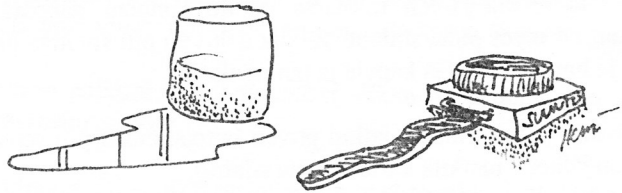
Kolmosrastilla kysyttiin kotiseututuntemusta ja liikennesääntöjä. Nämä kysymykset olivat kaikille niin helppoja, että kukaan ei tehnyt yhtään virhettä.

Nelosrastilla, joka sijaitsi salaperäisen aidatun alueen vieressä selvisi alueen tarkoitus. Rastitehtävinä kyseltiin mm. aidatun alueen tarkoitusta. Kaikki tiesivät, että kysymyksessä oli biokaasualue missä oli räjähdysvaara. Vastaamista helpotti mahdollisesti se, että aidan vieressä noin 100 metrin välein oli iso varoitustaulu, jossa asiasta mainittiin. Kysymyksiin osattiin vastata oikein hyvin. Parhaimmat pisteet vastauksista saivat poikien Möröt ja Nessut.

Viimeisellä tehtäväraastilla oli tehtävänä tehdä puhelimella ilmoitus ruohikkopalosta hälytyskeskukseen. Hälytyskeskuksen harjoituspäivystäjänä toimi Ari, joka ammattinsa puolesta tuntee tilanteen hyvin. Asianmukainen hälytysilmoitus syntyi kaikilta alle 2 min 15 sekunnissa ja nopeimmalta eli Nessujen Juholta 1 min 39 sekunnissa. Erinomainen saavutus kaikilta koska esimerkiksi palon sijaintipaikan selvittäminen ei ollut ihan helppo juttu.

Kilpailu päättyi maalissa mehunjuontiin ja tulosten odotteluun. Tulokset olivat seuraavat:

Joukkue	1 rasti	2 rasti	3 rasti	4 rasti	5 rasti	aikap.	Yhteensä
Ketut	6	7	7	6	4	2	32
Nessut	7	2	7	7	5	3	29
Möröt	4	1	7	6	2	3	23
Norpat	4	2	7	6	2	0	21

HANNU

-VARTIJOHTAJILLA OLI MYKKÄKOULU, EIKÄ KUHPIKAAN PUHUNUT TOISILLEN.
TOINEN HEISTÄ KIRJOITTI ILLALLA LAPUN, JOSSA LUKI: "HERÄTÄ MINUT
AAMULLA SEITSEMÄLTÄ, ETTÄ EHDIN AJOISSA LIPUNNOITDOA."
HÄN HERÄSI YHOEKSÄLTÄ JA LÖYSI VIERELTÄÄN LAPUN:
"HERÄÄ, KELLO ON SEITSEMÄN."

Lippukuntaretken sudarikisa

Lippukuntaretken sudenpentukilpailun lähtötehtävänä oli miettiä metsässä liikkujan sääntöjä ja kertoa ne lippukunnanjohtajalle Sintille. Ja sitten metsään oranssin kreppipaperin viitoittamalle polulle. Polun varressa ensimmäisenä tehtävänä oli tunnistaa puu, ja kaikkiaan koivun tunsivat.

Kilpailu oli päässyt käyntiin niin vauhdikkaasti, että järjestäjien alkuselostuksista oli unohtunut maininta, että kynä ja paperia mukaan. Niinpä ensiapurastin rastivahti Rippe pyysi ensimmäisenä liikkelle lähtenyt poikaryhmää Nessuja viemään sanaa takajoukoille. Nessujen viestinviejä hoiti hommansa hyvin, ja niin oli joka porukalla myös muistiinpanovälineet mukanaan rasteilla.

Toinen tehtävä metsässä kyseli hiirten, oravien ja lintujen kävynsyöntitottumuksista. Sitten oli ensiapurasti, jolla opeteltiin sitomaan nilkkaa. Ensiapurastin jälkeisen kilometrin matkan ruokapaikalle katkaisi kallioisen paikan kasvillisuuden tunnistamistehtävä. Oli kanervaa ja puolukkaa, sammalta ja jäkälää, pieni mäntykin siinä kasvoi narulla rajatussa ruudussa.

Ruokarastilla järven rannassa risotto lämpeni näppärästi retkikeittimillä. Reippaasti kattilat myös puhdistuivat, vaikka tiskivesi piti sulattaa lumesta - järvi kun oli vielä jäässä - ja harjana käyttää käpyjä ja puunpalasia.

Ruoan jälkeen matka jatkui järven laitoja, ensin piti selvittää jätteiden lajittelutehtävästä ja sen jälkeen merkitä kartalle oma sijainti.

Jäistä pelastautumistehtävä oli lavastettu tukevasti kuivalle maalle, mutta heti sen jälkeen oli ylitettävä oikea puro. Kukaan ei kastunut.

Viimeinen rastitehtävä oli valkoisella paperilla lumisella taustalla - tehtävän huomasi vain kaksi ryhmää. Tehtävässä kysyttiin, mikä eläin on ruokaillut paikalla. Yksi ryhmä tiesi, että hirvihän siinä oli oksia napsinut.

Sylvesteri

Oravalauman retki Kattilajärvelle

Oli lauantai 19.4, kun 10 + 3 Oravaa kokoontui kolon pihalle lähteäkseen ensimmäiselle omalle retkelleen. Retkipaikka oli Kattilajärven niemi Nuuksiossa. Kattilajärven mökissä on tupakeittiö ja parvi, jonne kaikki Oravat mahtuivat majoittumaan, sekä sauna.

Sää oli kuiva, mutta keväisen viileä, kun majoittumisen jälkeen lähdimme vaeltamaan Valkealammen nuotiopaikalle hernekeittoa syömään. Reitti kulki Kattilajärven laitaa, seuraili puroa, nousi kalliolle ja lopuksi laskeutui Valkealammen rantaan. Lunta ja jäätä oli maassa vielä niin, että paikoin saattoi laskea liukua. Matkalla maasta - osaksi lumen alta - löytyi hylätty louevaate sekä laavu. Perillä Valkealammen rannassa viritimme lämpimiksemme nuotion ja hernekeitto lämpeni retkikeittimissä.

Palattuamme Kattilajärvelle vuoleskelimme retkimuistoja ja tikkupullakeppejä.

Illan tullen vetäydyimme mökkiin saunomaan, viettämään takkailtaa sekä paistamaan tikkupullia. Taikina oli valmistettu ilman maitoa ja kananmunia, mutta maistui hyvältä ja sen tikun ympärille kieputtamisen taito kasvoi koko ajan.

Takan lämpö lämmitti parven paikoin tosi lämpimäksi, pikku muurahaisetkin sen huomasivat ja lähtivät kevätvaelluksilleen.

Sunnuntaiaamupäivän ohjelmalla oli lohikäärmeaiheinen maastoleikki Kattilajärven niemellä. Muut rastitehtävät sujuivat leikiten, mutta lohikäärmeen sammuneen tulen (nuotion) sytytys otti kovin tuulisessa nuotiopaikassa lujille.

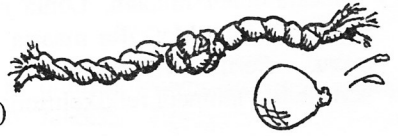
Retken päätteeksi söimme makaroonilaatikkaa lounaaksi, keräsimme rastimerkit pois metsästä, ja siivosimme mökin. Sitten tulivat reippaat vanhemmat hakemaan meidät.

Sylvesteri

Oranssin sarjan vartion # 26 Opossumit vahvuus 2+4 ilmoittautuu lähtöön... Lähdössä tehtävänä oli tehdä Ghostbusters -auto turvareunoilla varustettuna. Arviointirastilla piti arvioida mm saappaan tilavuus. Kiritaipaleen lopuksi kaikki vartion jäsenet saivat karkit. Solmuista tuli täydet pisteet (tietysti!) ja yhteishiihdot laudanpäkillä oli mielenkiintoinen kokemus. Star Trek -rastilla heitettiin vesi-ilmapalloja ja seuraava koitos oli koota myrskäri (josta löytyi ylimääräinen osa) ja rakentaa maailmankartta palasista, jotka eivät muistuttaneet mitään maata. Pistesuunnistuksesta ei sen enempää, ensiavusta saatiin yli puolet pisteistä. Disney rasti oli hauska, mutta anagrammit, joita piti ratkoa rastien väleillä, olivat aika vaikeita. Lopullinen sijoitus oli 7. (not bad) ja pisteet 39,5/80 voittajatkin saivat vain 55/80. Tässä vielä kuva Star Trek rastilta. Saatiin muuten hieno kunniakirja.

Kirjoitti Arja

(kuvassa Saana, Arja, Inka, Marika, Taru ja Anni)

